

Sygn. akt II KK 55/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 kwietnia 2014 r.,

w sprawie **J.P., J. D. i J. K.**

uniewinnionych od zarzutu z art. 107 § 1 k.k.s. w zw.z art. 9 § 3 k.k.s.

wniosku oskarżyciela publicznego - Urzędu Celnego w C., o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 13 czerwca 2013 r., sygn. akt ... 292/12,

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w P.

z dnia 25 października 2013 r., sygn. akt ... 614/13,

na podstawie art. 532 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W pierwszej kolejności należy przypomnieć, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś ta wyjątkowość wskazanej instytucji wynika z samej istoty nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jakim jest kasacja. Co do zasady więc, wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że jego wykonanie przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby zbyt poważne następstwa. Jakkolwiek przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia, nie może być merytoryczna ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów,

to jednak zastosowanie tej instytucji powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie tego orzeczenia przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby zbyt poważne skutki. W tym znaczeniu ewentualność wstrzymania wykonania orzeczenia należy łączyć z zarzutami podniesionymi w kasacji.

Jest rzeczą oczywistą, że możliwość wydania postanowienia o wstrzymaniu wykonania orzeczenia nie jest zawężona tylko do sytuacji wniesienia kasacji na korzyść oskarżonego. Zastosowanie tej instytucji jest bowiem niezależne od kierunku wniesionej kasacji. W przedmiotowej sprawie wszyscy oskarżeni zostali prawomocnie uniewinnieni od stawianego im zarzutu z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Nawet gdyby podzielić stanowisko wnoszącego kasację Urzędu Celnego, że wobec charakteru podniesionych w tej nadzwyczajnej skardze zarzutów oraz przy uwzględnieniu poglądu prawnego Sądu Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013 r., w sprawie I KZP 15/13, (OSNKW 2013, z. 12, poz. 101), zachodzi wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, a w następstwie tego uchylecia wyroków sądów obydwu instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie mogłyby zostać uwzględnione z powodów zasadniczych. Rzecz bowiem w tym, że kasacja dotyczy wyroku uniewinniającego.

Należy wyrazić tego rodzaju pogląd, że **instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 k.p.k. nie odnosi się do wyroku uniewinniającego. W przypadku prawomocnego wyroku uniewinniającego, a więc stwierdzającego, że osoba oskarżona nie popełniła zarzucanego jej przestępstwa, moc i znaczenie takiego orzeczenia jako normy prawnej ulega spotęgowaniu, obejmując wszystkie rozstrzygnięcia objęte takim wyrokiem, w tym również dotyczące rzeczy zatrzymanych, uznanych przez sąd orzekający za zbędne dla postępowania karnego. W konsekwencji oznacza to brak zezwolenia na utrzymywanie jakiegokolwiek dolegliwości związanej z postawionym zarzutem popełnienia czynu zabronionego** (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 r., IV KK 467/07, OSNKW 2008, z. 2, poz. 17; J. Grajewski, L. K. Paprzycki, S. Steinborn, *Kodeks Postępowania Karnego. Komentarz. Tom II. Wyd. 3, Warszawa 2013, s. 353 – 354, teza 11; K. T.*

Boratyńska, A. Górski, A. Sakowicz, A. Ważny, Kodeks Postępowania Karnego. Komentarz. Wyd. 5, Warszawa 2014, s. 905, teza 9; P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks Postępowania Karnego. Komentarz. Wyd. 4, Warszawa 2012, s. 323, teza 7).

W sytuacji procesowej, jaka wystąpiła w niniejszej sprawie, wniosek Urzędu Celnego nie mógł być uwzględniony, a w konsekwencji Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.